

ten, skal der dog være tale om ekstraordinære situationer.

Bestemmelsen i stk. 6 bemyndiger klima- og energiministeren til at fastsætte regler om definition og dokumentation for de biobrændstoffer, som ifølge stk. 2 tæller dobbelt i forhold til virksomhedernes biobrændstofforpligtelse. Der vil efter den foreslåede bestemmelse både kunne fastsættes regler om hvilke biobrændstoffer, som opfylder kravet til at være 2. generation af biobrændstoffer i stk. 2. Og der vil kunne fastsættes regler om, at virksomhederne skal dokumentere, at der er tale om 2. generation af biobrændstoffer i stk. 2's forstand. Dokumentationen vil skulle indgå i den årlige rapport, virksomhederne sender til klima- og energiministeren i medfør af § 5, stk. 1.

Regler udstedt i medfør af bemyndigelsen i stk. 6 vil blive udstedt således, at de tager højde for EU's regler om varernes fri bevægelighed. Som anført ovenfor, kan Kommissionen på eget eller en medlemsstats initiativ afgøre, hvorvidt en kilde til biobrændstof kan tages i betragtning til det ønskede formål. Ved udstedelse af regler i medfør af stk. 6, vil der derfor tillige blive taget hensyn til Kommissionens praksis på dette område. Det er således ikke hensigten, at stk. 6 skal kunne anvendes til at fastsætte særlige danske krav til definitionen af, hvad der kan henregnes til kategorien af 2. generation af biobrændstoffer i stk. 2. Det er heller ikke hensigten, at der kan udstedes særlige danske dokumentationskrav, som hindrer anerkendelsen af biobrændstoffer, som i øvrigt er anerkendt i EU.

Til § 4

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at fastsætte, at de biobrændstoffer som virksomhederne sælger til opfyldelse af deres forpligtelse, skal opfylde EU's krav til bæredygtighed, således at reglerne implementerer VE-direktivets krav til bæredygtighed. Bestemmelsen i § 4 skaber således hjemmel til implementering af VE-direktivets bestemmelser om bæredygtige biobrændstoffer fastlagt i artiklerne 17 og 19.

Det fremgår af energiaftalen fra februar 2008, at det er en forudsætning, at der kun indgår biobrændstoffer, der opfylder EU's bæredygtighedskriterier, i opgørelsen af forpligtelsesprocenten for biobrændstoffer. Disse kriterier fremgår af VE-direktivet, hvori der fastsættes krav til dels den samlede fortrængning af CO₂, som biobrændstoffet giver anledning til i hele kæden fra dyrkning af råstoffet til anvendelse i et køretøj, og dels oprindelsen af råmaterialet, herunder at det som udgangspunkt ikke må opdyrkes i våd- eller skovområder eller områder med høj biodiversitet.

Bemyndigelsen giver ministeren hjemmel til at udmønte disse krav i forhold til danske virksomheder. Det bemærkes, at EU's krav til bæredygtighed i VE-direktivet er fastlagt med henvisning til artikel 95 i traktaten, som fastlægger reglerne for det indre marked, hvilket indebærer, at bæredygtighedskriterierne udgør harmoniserede regler, som ikke kan fraviges af medlemsstaterne.

Til § 5

Bestemmelsen fastslår, at virksomheden årligt skal sende en rapport til klima- og energiministeren, der dokumenterer, at virksomheden har solgt den procentvise biobrændstofandel, som er påkrævet, og at opfyldelsen er sket med bæredygtige biobrændstoffer eller ved aftale om opfyldelse i en anden virksomhed, jf. § 3, stk. 4. Det fastslås endvidere, at ministeren fastsætter nærmere regler om rapporteringen, herunder om form, indhold og opgørelsesmetoder, hvorledes oplysningerne skal være verificeret, og frist for aflevering af rapporten. Det er hensigten, at ministeren bl.a. vil gennemføre de krav til verifikation af overholdelsen af forpligtelsen, som Kommissionen forventes at fastsætte i medfør af VE-direktivet. Bestemmelsen i stk. 3 tjener til at sikre, at artiklerne 18 og 21 i VE-direktivet om verifikation af bæredygtighedskriterierne kan implementeres i dansk ret ved bekendtgørelse. Såfremt Kommissionen ikke fastsætter verifikationskravene inden udgangen af 2009, vil regeringen gå i dialog med Kommissionen omkring udformningen af de danske krav til ikrafttræden 1. januar 2010. Ved verifikationskrav tænkes især på uafhængig verifikation af, om kravene til bæredygtighed er overholdt, herunder om der til vurdering heraf er anvendt de påkrævede opgørelsesmetoder. Hvis Kommissionen f.eks. i stedet stiller krav om, at det er en revisor, der berigtiger oplysningerne i rapporten, er der også hjemmel til dette. Endvidere vil ministeren kunne fastsætte andre krav til rapporteringen, som måtte være nødvendige for at kunne føre tilsyn med forpligtelsens overholdelse, herunder om biobrændstofferne er bæredygtige og anvendelse af dobbelttælling af 2. generation af biobrændstoffer.

Reglerne om verifikation fastsættes sådan, at rapporten tillige indeholder den nødvendige dokumentation, såfremt en virksomhed, som er omfattet af forpligtelsen til salg af biobrændstoffer, vil aftale, at en anden virksomhed opfylder den første virksomheds forpligtelse efter § 3, stk. 1, jf. § 3, stk. 4.